

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsafér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.
Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok a levelek vissza nem adtnak. Bérmontellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ot-hasáboz petttör egyenlet bejuttatásáért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetéskülön 30 kr. — Nyilttér 4 hasáboz petttöréért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája, Főplaccz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény egymint az előfizetési pénzek, a kiadás körülül panaszok és ábirdelemények.

Lázadás-e vagy rendezavarás?

(—ó—) Gyöngy-élet ez a parlamenti élet, hanem az egymás ellen való törés, áskálódás és hazudozás nem szép benne, bár ki hozta is azt divatba nekünk, kik a kormány pártján vagyunk, úgy szólván egyéb dolgunk sincs, mint a nagyításokat, ferditéseket, ráfogásokat és igen sok esetben vastag valótlanságokat helyreigazítani, megczáfolni és ellenőrizni; mert alig van ellenzéki lap, mely újabb és újabb koholmányokkal ne állna elő, még pedig napról napra. S hába minden ferdités, rágalom és koholmány dicséret a kormányra nézve, azért megtehetné az ellenzéki sajtó, hogy megkíméljen tőle bennünket, mert ez a folytonos ferdités és folytonos czáfolgatás még is csomórészes valami.

Mondtuk különben, hogy a kormányra nézve csak dicséret, mert a hol az ellenzékek hogy hatást csinálnak, vagy a kormány ellen elégedetlenségekhez szólnak, rágalomkötő Tiszához az országos szabadelvű pártot, miszerint az ellenzék azt hiszi, hogy minden egyes tagja meg van vesztegetve. Igenis meg van vesztegetve a ragaszkodás azon ingere által, mely felszokta kelteni az emberi nemesebb ösztönt az iránt, ki méltatlanul van bántalmazva. Pedig a Tisza iránti ragaszkodás semmi más körülménynek nem tulajdonítható, mint egyedül annak, hogy a mai ellenzék fegyvere tisztán csak a hamis vádaskodás és rágalom.

Egyébiránt beigazolja ezt a dolog maga, mert ha a sajtó például alaposnak észlel valamit, abba aztán belekapaszkodik mindkét kezével és addig hajítja, zaklatja, üti veri és kopatja, a míg csak teheti és csinál belőle botrányt, a melyent csak csinálhat, mint tette a Seemann és Göczel-féle esetekkel, úgy annyira, hogy a hol volt valami a dologban, abból mind óriási skandallumokat kavart föl és kavarna föl ma is, csak legalább megközelítendő az igazságot az, a mit beszél.

De hát szó sincs róla. Csupa ferditett, nagyított és kitalált dolgok azért, hogy folyton legyen valami, a mi a közönség kedélyét izgatja, de mind csak olyan

átmeneti, szükségéből előrántott koholmány, melyre többé vissza se térnek, hanem elmondják, hogy mondassanak valamit, míg ha valódi konkra találják, mint a hollók vagy varjak, azt meglepik és ott nem hagyják, míg egy szemernyi emésztésre való van rajta.

A krivoscei ugynevezett «lázadás»-ról szólunk pedig, mely olyan lázadás volt, a milyennek csak kellett volna lenni egy-egy mőkány hecz elkezdésére, míg egyik szélbali lapnak eszébe nem jutott, hogy a heczre alkalmasabb vagy, ha nem lázadás, csak egyszerű rendezavarás, mint a falukban tagosítások idejében szokott lenni, mert az esetben a kiadások egyedül a monarchia tulsó felét illetik és nagy heczet lehet belőle csinálni, ha mint közös kiadás merülend föl.

Nagy bámullattal tapasztaltuk tehát, hogy a tegnapi laphan említett lázadásról a mai laphan egyszerre csak rendezavarás lett, melynek költségeihez Magyarország hozzájárulni nem tartozik. Hanem a mi a dologban még nevésegebb, az «Egyetértés» ezen «Griff»-jét a «Függetlenség» is észrevevén, most már az is csak egyszerű helyi rendezavarásról beszél és követeli, hogy a költségeket maga a monarchia másik fele viselje, holott tegnap még kezét-lábát majd megetté, hogy micsoda nagy rebellució ez s hogy küldjenek oda vagy százezer embert.

Most pedig attól fog függni minden, hogy melyik fogás bizonyul praktikusabbnak: az, hogy lázadás legyen a krivoscei zavargás összeköttetésben Boszniával és a Tisza Kálmán rosz politikájával? — vagy rendezavarás, — melynek költségeit csakis Ausztria tartozik fizetni.

Miután pedig a dolog sem nem lázadás, sem nem rendezavarás, hanem oly természetű politikai zavargás és ellenszegülés, mely hadi műveleteket igényel; és mert minden hadi művelet közös ügy és közös költség, tehát kíváncsiak vagyunk, melyik állításánál állapodik meg a tisztelt hazafias sajtó?

— Abauj és Torna megyék egyesítése tárgyában a két megye főbb hivatalnokai Kasán tegnap délután Darvas Imre főispán előnközte alatt értekezletet tartottak, hogy megbeszéljék azon módokat, a melyekkel Torna megye Abauj megyébe kebeleztessék, és hogy az egybehívott megyei közgyűlés elé kész ter-

vezettel léphessenek. Az értekezletben Torna megye részéről résztvettek: Kóds József alispán, Stoller József főjegyző, Soltész Gábor szolgabíró és Lákó Géza orsz. képviselő.

— Az egyesült ellenzék köréből nagy fontosságú híreket közlenek az «Ellenőr»-rel Bécsi levelezője ugyanis azt írja, hogy Senyeyi Pál báró egészsége teljesen helyreállt s mindamellet nem vesz részt az activ politikában, úgy hogy teljes visszavonulása, sőt a képviselőségéről való lemondása is valószínűnek tekinthető. Hasonló hírt közöl gr. Apponyi Albertől is, ki tudvalevőleg legközelebb hosszabb időt töltött családjá és Senyeyi báró körében. A mi különösen Apponyi gróf visszalépését illeti, azt azzal is indokolja levelezőnk, hogy a mérsékelt ellenzék eme vezére arra a meggyőződésre jutott volna, mikép pártjának mai szereplése mindinkább a szélsőbal felé tereltetik.

— Jász-Kun-Szolnokmegyében, a leköszönt gróf Batthyány József helyére, mint az Ellenőr írja, Beniczky Ferencz nevezetik ki főispánnak.

— Újabb mozgósított ezredek. A Lajbachban állomásozó 26. számú gyalogezred, a 12. tábori tüzérezred egy útege, s a Triesztben állomásozó 79. számú gyalogezred parancsot kapott Dalmáciába indulni, a Prágában állomásozó egyik Philippovich-ezred pedig Polába megy.

— Azon katonai intézkedésekről, melyek az e hó 5-én tartott közös minisztertanácsban a Krivosceai lázadás elnyomására határozottak el, azt állítják illetékes bécsi körök, hogy bár az intézkedések a szükség esetére kitalásba vannak helyezve, mindazonáltal nem messzeható természetűek, mit azon körülményből is lehet következtetni, hogy ezen említett tanácskozáskorál ő felsége nem előnkölt, pedig — a mint köztudomású — ez rendszeren történni szokott, valahányszor a miniszteri tanács felette fontos politikai vagy hadügyi intézkedéseket tűz ki tárgyalásul.

Az ujoncozás.

— Szabad kir Debreczen város törvényhatóságának és ország többi törvényhatóságainak is megküldte a honvédelmi miniszterium az ez évi ujoncozásra vonatkozó rendeletét.

E rendeletből jónak látjuk a következőket közölni:

— Az 1882. évi ujoncozásra a törvény értelmében az 1862., 1861. és 1860. években született hadkötelesek hivatnak fel; s az ujoncozás kivételesen az 1882. évi márczius 1-től április hó 30-áig terjedő időszak alatt lesz végrehajtandó.

egyik külön kijárással. Ily sok vendég mellett cselédje nem kaphat itt szobát.

— Mi az!? — kiálta az özvegy. Cselédem ne itt kapjon szobát? — ön egy szemtelen nő! Tudja, hogy öcsémmel, Hartledon lorddal csak azért jöttem ide, mert én leszek az egész háznak s mindennek, mi benne van, egyedüli asszonya. Viselje magát jobban, mert azt mondom magának, hogy vigyázni fogok kezeire.

— Azon esetben, — viszonzá Mirrable. kit semmi a világon ki nem hozott sodrából s rendszeren a vízzel uszott, — miután kegyelmesség, mint egyedüli urnó jött ide, kegyelmedni fog a vendégeknek szobáikat kimutatni.

— Hagyja azokat magokrol gondoskodni! — rivallt rá a grófné, — e három az enyém, a többiek csinálják, a mit akarnak, Hartledon hibája. Mindjárt mondtam neki, hogy ne hozzon ide emyi embert. Kétségkívül jól meg fogunk együtt fenni Mirrable, — folytatá bizalmas hangon, mert mindig saját hasznára ügyelt. Ugy-e, ön ház felügyelő és gondnokné?

— E pillanatban ház gondnokné vagyok. — felelt Mirrable. Midőn a gróf ur a grófné halála után a városba költözött, a ház gondnokné is vele ment s ott is maradt. Lord Elster, lord Hartledont velem, de a másik név szokottabb, még eddig nem volt itt s azért a háztartás még nincs berendezve

— Micsoda, tehát ön voltaképen? — Sok éveig Lady Hartledon komornája voltam. Ó kegyelmessége úgy bánt velem

A sorozójárások nagy része az 1880. évre újabb szerveztették; s mind a mellett már folyó 1881. sőt a jövő 1882-dik évre nézve is több újabb sorozójárásnak alakítását voltam kénytelen engedélyezni.

A hadkötelezettség alól családi viszonyok alapján való ideiglenes felmentést, és a tényleges szolgálat alól a védőtörvény 27. szakasza értelmében való mentességet tárgyazó felszólamlási kérvények beadására, felszerelésére, s a járásköztisztviselői általi előleges kiegészítésére, ugyszintén az elutasító határozatok ellen közbenvetendő felfolyamványoknak folterjesztésére nézve, ezáltal is azon szabályok tartandók szem előtt, a melyek a fentebbi első pont alatt elősorolt körrendeleteimben foglaltatnak.

Az ujoncozási, utazási és működési tervezetek folterjesztését, a melyek, a 2. pontban kijelölt ujoncozási időszakra való tekintettel, s a hadkiegészítési kerület és honvédszázadjal parancsnokai által egyetértőleg szerkesztendők, — jövő 1882. évi január hó 25-éig azon sorozójárásokból is elvárom a melyeknek részéről ily tervezetek, a kivételes ujoncozási időszaknak k zhirre tétele előtt, már netalán beküldtetek volna.

Ha az 1870. évi 30,000. és 37,131. sz. körintezvényeim 23. illetőleg 3. pontjához képest szervezett községi bizottságok, a távollevő hadköteleseknek és a teljesen ismeretlenek kinyomozása tekintetében, teendőiket mindaddig nem végeztek volna be: ezeknek kellő befejezése szorgalmazandó, s a további intézkedések a vizsgálatok eredményei szerint haladék nélkül megteendőek. Határidőül pedig a meddig ezen községeink bizottságoknak megalkulásáról és munkálataik befejezéséről lesz hozzám jelentés teendő, jövő 1882. évi február hó 25-ik napját tűzöm ki.

Kelt Budapestben, 1881. évi december hó 30. napján.

Szendé Béla, s. k.

Mielőtt követ dobnánk reá.

I.
(T.) Nem tartozunk azok közzé, kik a Poroszországban legújabbán felmerült esemény miatt nagy bámulásnak adják át magukat s most már azt hiszik, hogy felfordul a világ. Nem tartozunk azok közzé, kik azt hiszik: hogy mert Európa alkotmányos formát öltött magára, tehát azt az alkotmányt semmifele eszeveszettség sem döntheti meg többé, de azokhoz sem tartozunk, kik azt állítják, hogy megdöntheti. Olyan dolog ez kérem hogy jobbra is ut, balra is ut. Ki az egyiknek nem képes haladni, az megkísérli, hogy hatadhat-e a másikon s hogy haladhat-e vagy nem haladhat? hát azt meghatározni, még pedig bizonyos formákba öntött vélemények által nem lehet.

utolsó éveiben, mint barátnejával s a fiatal urak színté.

— Nagyon szép! — rikácsolta a tettezett hang. S most Mirrable lemehet, s küldjön nekem és Lady Mandanak theát. Mely órában van az ebéd?

— Elster ur hat órára parancsolta. — Hogy mer ő parancsokat osztogatni. S a parányi szemek szikráztak a méregtől. — Kicsoda Elster, hogy bele mer szólni? En a szolgáktól megüzentem, hogy kilencz órakor fogunk enni.

— Elster ur saját házában van, asszonyom, ő...

— Saját házában! — rikolta Lady Kirton. Nem az ő háza, hanem bátyjájé; lennék én csak egy napig bátyja, majd megmutatnám én, ki az ur. — Nem lehet az ebéddel vární?

— Sajnálom, asszonyom, de nem! — Uff! — kiálta a grófné. — Küldje rögtön a theát Mirrable és pedig erősen, érti ön, minden levestől S nehány finom vajjas szeleteket, de jól megvajazza.

Mirrable eltávozott s inkább nevetett, mint boszankodott az öreg özvegy nő felett. Emlékezett rá, hogy 3—4 évvel ezelőtt egyszer váratlanul megérkezett, a gróf nem volt hon, a grófné betegesen feküdt. Három napig mulatott ott s mindent felforgatott, a beteg urnó végre örvendett, hogy egy öszge pénz arán, melyet tőle kölcsönképen kért, megmenekülhetett. Mert az igazat megvallva, Lady Kirton Hartledonba soha sem volt szívesen látott vendég, majdnem mindig kitértek előle s mindenfeleképen igyekeztek őt

Árkelet	Ár
75	118.25
50	103.25
75	100.25
75	101.—
80	100.20
50	96.90
50	102.50
75	102.—
60	99.10
94.50	
92.—	
92.—	
109.—	
92.50	
95.75	
102.—	
97.—	
178.—	
50	41.50
50	17.50
50	88.—
50	5.61
37	3.59
37	9.59
37	9.59
50	57.60
65	57.75
70	96.90
40	46.50
45	46.65
35	46.45
85	118.40

sz
ben
a sze-
állitá-
közül:
szem-
meny-
szájból
rot el-
sa vé-
apomat
gre ra-
keresk-
m alatt
bebelez-
LY.
6-utca.
0) 17—?

A Kis-Becs-féle pusztán napokban, egy óriási fagyva s a juhokat, de az állatokat az állatok állottak. A pásztor nyájának hogy a jeget, a juhok módon megent a dolog; at csinálván. A mocsár a kőrőlözva, ülő állatok, kögagyott.

Mária eper-kora fiatal-ott elhagyta mint szoba-nyája miatt tudta magát nazást találni ott. Egy iz-ldatolt ivott. Nemo- kedellesség-álta alkalm- el egy Stutt- nagybátját — de választ aratlanul az a hirt kapta, s meghalt, s nagyon 80,000

ah Bernhardt glehetőis kel- i Pétervárt, Multrora alkalmával a szinfa- plenumának iatt: A tár-ának három rrelnél reg- el adósságot a távozki Pé- megkaphassa, on kéressel, a Pétervárt, legalább ál- nek alapján rre szinház- a kívánt kö-

török szul- üldött Ber- rókusok és A szultán e báro mo- e ebédhez az összes mi- med pasa és a nagykö- reszjet, Ma- ylu Medjidie s Kutschera az ebéd után a szultán a

csivány? Ol- rti Pistának, 200 frt díj- k, a fehér- os mániává iránti igye- zebtkiben ismeretlen melle széles- van 75 cen- kasa, akkor és a 200 ulbuzgó pa- mbor tanító

szül, a gróf minden te- rkonát sze- atljokban álló ált volna is ni, de az bi- e következ- en közönyös n nem gon- llenben csu- sége vonzotta e, ha a grófné gta az egész a Mande nem ezért, más lte Percivalt. tte ki ma- t a fiatalabb rry midón a ival mint va- lott. Anonban a grófné ha- a grófné előtt azt a nyilat- sága hiába- gta menni a Percivalt, arca kót a grófné ulata olyas

szélit is tü- millik, hogy szából tel- t tanácsolta Hartlebenba (Folyt. kóv.)

szerencsétlenség történt. A kis falu mély völgyben fekszik, s hosszan nyúlik el a magas sziklák által övezett hegy alatt. A sziklatömből hatalmas tömeg omlott alá, s egy ház és pajtát zuzott szét. A házban két fivér lakott kilencz tagból álló családjával, kik azonban csodálatos módon mind menekültek. Az egyik fivér elbeszélése szerint ájjeli két óra tájban a hegyről iszonyu zúgást hallott. Nem mozdult ágyából, s csak arra emlékszik, hogy már a legközelebbi pillanatban a ház össze- dült. Oda mászott nejehez és gyermekeihez, kik legnagyobb bámulatra mind életben voltak. A szomszédok kiszabadították őket a romok közül. Felesége vállán erős zúdodást, ő azonban csak jelentéktelen horzsolást szenvedett. A szerencsétlenség színhelye borzasztó látványt nyújt. A házat a leomlott sziklatömb magával sodorta, és egész az ut szeleig toltta. A butorok darabokra törtek, s a mi a legcsodálatosabb, az ágyak sem maradtak épségben. A szerencsétlen család elete valóban hajsza- lón függött, mert azon helytől, hol a romok feküsznek, másfél hüvelyknyire, mély, sziklás völgyben hatalmas hegyi patak fut tova. — Ha a szikla tevébb omlik, a család tagjai menthetlenül odavesznek. A leomlott szikla-csoport 19 méter hosszú, 3 méter széles és 4 méter magas. Az omladék helyén kiszagotott fák, apró kővek és szétzúzott szirtdarabok fekszenek. — A szerencsétlen lakosok igen szegény emberek, házukkal majdnem minden vagyonukat elvesztették, ültetvényeiket pedig a sziklatömb egészen elpusztította.

Híres zenészek kézírata. Berlinben a híres zenészek kézíratai elárverésének második napján Mozart egy kézírataért, azon- gorára, hegedűre és gordonkára irt híres G-dur triójaért 1330 márkát adott egy külföldi. Meyerbeer egy kézírataért 260 márkát, Mendelssohn-Bartsoldi négy leveleért 121 márkát Liszt két kis jegyzetért 250 márkát, Beethoven F-dur symphoniájából való eredeti jegyzetekért 20 márkát, Aach egy leveleért 10 márkát, Rossini egy leveleért 28 márkát, Mozart egy leveleért 24 márkát, Lucca asszony egy igen érdekes leveleért pedig 9 márká 50 pfenniget adtak.

Időjárás január 10. Európa-ban: A nagy légnyomás (775) a kontinens délnyugati részéből kiterjed annak többi nagy részére (765—768). Mérsékelt szelek mellett az idő délnyugaton derült, a többi nagyobb részében változó felhőzetű, helyenkint csapadékkal. A hőmérséklet keveset változott.

Házánkbán: Többnyire északi és északnyugati részben delies, helyenkint erős szeleknél a hőmérséklet nyugaton kissé nagyobb, keleten gisebb lett; z légnyomás délen alább szállt. Az idő általában napos, felhős- borussal változó; csapadékok helyenkint voltak a Kárpátok északi felől a vonalában hóval. Az ország nyugati fele fagypontra felül enyhé, fagypontra alul hideg volt.

Kilátás a jövő időre: Házánkbán: Általában napos, felhős-borussal váltakozó időt várhatni továbbra is, keleten helyenkint csapadékkal.

A közönség köréből. Egy szó a „Bika“ építéséhez. Debreczen, jan. 11.

Városunkban mai napig még mindig hiányzik egy a kor igényeinek megfelelő és városunkat megillető oly tágas kávéház, melyet csinálnál és kényelemmel lehetne berendezni. A most épülő „Bika“ szálloda épületében tervezett, s már a kivitel stádiumában lévő 3 és fél öl széles kávéház helyiség — mint már látható — szintén el lett tévesztve e tekintetben, mert egy kávéháznak, hogy abban teke asztal elférjen, kétfélől egyegy öl szabad térrel s ezenkívül a falnál elhelyezendő oldal asztalok hogy elférjenek, szintén egy öl hely szükséges: öt öl szélesnek kellene lenni, de négy és fél ölnél keskenyebbnek nem szabadna lennie.

Remélhetőleg a t. építető bizottság fog tudni módot találni, hogy a „Bika“ szálloda épületben épülő kávéház, eltérőleg az eredeti tervtől megszelésbítették a folyosó hozzá csatolással, vagy ha falat bontani nem akarnak, még most lehetne a nagyuj-utczára hosszúra építeni, a kávéházat.

CSARNOK. „A jó palócok“ (Mikszáth Kálmán új könyve. Megjelent a Légrády testvérek kiadásában. Ára 1 frt 80 kr.) Mutatvány: Befe Anna tartozása.

Mind egyitt ültek a bírák. Ott kűnn a kőd nekinehezdedett az idomtalan épületnek s szinte összebb szoritá az anyammat, mint az ablakokra és elhomályosítá a jégvirágokat. Minek is ide a virágok? A teremben nehéz fojtott levegő volt, ködmön és pálinka-szag s a legfelső ablak- táblán csak lassan, lomhán forgott az ólom- karika.

A bírák fáradtan dőltek hanyatt s zekeiken az egyik behunyta szemét s kezét bágyadtan leeresztve hallgatta a jegyző tollának perce- gését, a másik ásitozva dobolt írójával a zöld asztalon, míg az elnök, letolva pápaszemét orra hegyére, izzadó homlokát törle kendő- jével. Szürke hideg szeméi fürkészve szeg- ződtek az ajtóra, melyen most távozki az

imént letárgyalt bűnügy személyezete, a be- idézett tanúk és vádlottak.

— Van e még odakin valaki? — kérdi vontatott rideg hangon a szolgától.

— Egy leány, — mondja a szolga.

— Hadd jöjjön be az a leány.

Az ajtó kinyílt és a leány belépett. — Üde légáramlat surrant be vele, mely szeliden meglepintette az arcokat s megcsiklandozá a szempilákat: a vastag ködön át, mintha egy sugar is lopózott volna az ablakhoz és ott tánczolta a jégvirágok között megsokszorozva magát a tárgyalási terem falain és butorzatán.

Takaros egy terem, Délceleg, aranyos termet, melyre a kis virágos ködmönke olyan módosan simul, mintha szoborra lenne öntve; fekete szeméi szendén lesütve, magas domboru homloka elborulva, megjelenésében báj, moz- dulataiban kecs, szoknyája suhogásában va- rázs.

— Mi járatban vagy, gyermek? — kérdi az elnök közönyösen. (Az ilyen merev, szigoru hivatalnoknak nincs érzeke semmi iránt.)

A leány megigazítja fekete kendőjét a fején és mély sóhajjal felel:

— Nagy az én bajom, nagyon nagy.

Haugja lágy és szomorú, a szivekig hat, mint a zene, mely, mikor már elhal is, mintha még mindig ott rezdülne a levegőben, elval toztatva mindenkit és mindent.

A bírák arca nem olyan mogorva többé, a király képe, meg az országbíróé is odább, nyújtan intetet neki a néma falról, hogy csak beszélje el azt a nagy bajt.

Ott az irás, majd elmondja az; csakhogy azt még előbb meg kell keresni a keblében, ki kell gömbölni a puszkli felső kapcsát s kezeivel benyulni érte.

Oh a csuf kapocs! Ni lepattant... le- esett. Milyen lebüvölt látvány, a mint lehajolt érte szemérmesen s az az irás is kihull onnan.

A kegyetlen szürke fej, az elnöké, elfor- dul, csak a nagy kövér kéz van kinyújtva az irás felé.

— Egy végzés! — dűnyögö, a mint szuró szeme átszalad az iraton, — Bede Anna felhívatik, hogy felévi fogságbüntetését mai na- pon megkezdje.

A leány szomorúan bólint fejevel s a mint azt mélyen lesütö, hátra csuszik rajta a gyász- kendő s a gazdag fekete haj egy vastag fonata kioldozva omlik arcára. Jobb is, ha eltakarja, mert ha fehér lilium volt előbb, olyan most a szegéyntől, akár a bíbor.

— Ma egy hete kaptuk az irást, — re- begi töredeve. — Maga bíró uram hozta, meg is magyarázta az értelmét, — edes anyám pedig így szölt szegény: „eredj lányom, a törvény törvény, — nem lehet veled tré- fálni.“ Hát én el is jöttem, hogy kiálljam a felesztendőt.

Az elnök kétszer is megtörtölgeti a szem- tvegét, mérge, hideg tekintete fölkeresi a kol- legés arcát, az ablakot, a padlót, a nagy vas- kályhát, melynek likacsos ajtaján szikrázó tűz- szemek nézik vissza mereven és azt morogja önkéntelenül: „a törvény, törvény.“

Majd újra meg újra végigolvassa az idéző végzést, azokat a kacsaringós szarka lábakat a fehér lapon; de bizony következetesen azt mondják, hogy Bede Anna orgazdaság vétsége miatt felévi fogságra van ítéltve.

A bádög-karika örült sebességgel kezd forogni. Bizonyosan szél támadt oda kűnn, a minthogy rázza is már az ablaktáblákat s mintha valakinek a hajazáró lelke volna, hideg bor- zongatást kelte becsüvit a nyílásokon: „A tör- vény, törvény.“

A kegyetlen fej helyeslést bólint a tulvi- lági hangnak, a nagy kövér kéz pedig a cse- ngetyüt rázza meg a törvény-szolgának:

— Kísérje ön el Bede Annát a fogházi felügyelőhöz.

A szolga átveszi az iratot, a leány némán fordul meg, de piczi, piros ajka, a mint gőrcsösen megmozdul, minha szavakat keresne.

— Talán valami mondani valód van még? — Semmi... semmi, csak az hogy én Erzsí vagyok, Bede Erzsí, mert tetszik tudni, a testvéremem, az az Anna. Ma egy hete tet- tettük szegényt.

— Hisz akkor nem te vagy elítelve? — Oh edes istenem! Hát miért itélné- nek el engem? Nem veték én a légynek sem.

— De hát akkor minek jössz ide, te bol- lond? — Hát úgy volt az, kérem, hogy mialatt „ez a dolga“ a király tábláján járt, meghalt. Mikor kiterítve fektűd a város kamrában, ak- kor jött ez a parancsolat a „felesztendő miatt“, hogy mégis ki kell állani. Oh, mennyire várta! Beh jó, hogy nem bírtá kivárni. Nem ezt várta...

Könyei egerednek a visszaemlékezésben, alig bírja folytatni:

— A mint ott fektűd mozdulatlan, be- csukott szemekkel, örökre elnémulva, meg- siketlve, megigertük neki az anyammal, mind- dent jóvá tesszük, a mit a szeretője miatt el- követett. (Mert nagyon szerette azt a Kártony Gábort, miatta keveredett bűnébe.) Azt gondol- tuk hát...

— Mit gyermekek? — Azt, hogy legyen meg a teljes nyugod- dalma a haló porában. Ne mondhasd neki, hogy adósa maradt: edes anyám a kárt fizeti ki, én uég a vármegyénel szenvedem el he- lyette azt a felesztendőt.

A bírák egymásra néznek mosolygva: Milyen naiv, milyen együgyű leány! — Az elnök arca is, mintha nem volna már olyan szertar- tásos hideg. Sarga kendőjével nem is annyira a homlokát törli; talán lejjebb valamit...

— Jól van, lányom, — szól halkán és szeliden, — hanem megállj csak, most jut eszembe...

Széles tenyerét homlokára tapasztja s ugy tesz mintha gondolatokba mélyedne.

— Igen, igen, nagy tévedés van a dolog- ban. Hibás irást küldtünk hozzátok...

Nagy, melázó szeméit elénken emeli fel a leány az öregre s mohón szói közbe:

— Lá sák, lassák!

Olyan fájó szemrehányás van hangjában, hogy az öreg elnök megint a zsebkendőhöz nyul. A kegyetlen ember egészen el van érze- kenyűlve. Oda lép a leányhoz, megsimogatja gyöngéden azt a holló haját a fején.

— Odafönt másképp tudott ki az igaz- ság. Eredj haza lányom, tisztelem edes anyá- dat, mondd meg neki, hogy Anna nénéd ártat- lan volt.

— Gondoltuk mi azt! — suttogá s kis kezét szívéhez szoritotta.

Közgazdaság. A budapesti terménycsarnok távsürgönye.

— Budapest jan. 10. — A buzaüzletben ma valamivel nyugodtabb volt a hangulat, a kínálat mérsékelt, a vevők valamivel tartózkodóbbak, a forgalom 7000 mm., a jó árunk tartott az ára, az alsórendű áru nyomott árakon kelt. A többi gabonane- műekben csekély volt a forgalom, az irányzat és az árak változatlanok.

Hivatalosan jegyeztetett: Szokvány buza tavaszra 12.80 —12.35.

Bánsági tengeri 1882. május—ju- niusra 7.23—7.26.

Szokvány zab tavaszra 8.23— 8.25.

Piaczi árak jan. 10 én:

1 hektoliter buza	8.30—8.94
„ kétszeres	6.66—7.32
„ rozs	5.04—5.70
„ árpa	3.10—3.70
„ zab	2.60—3.10
„ tengeri	3.74—4.40
„ köles	5.46—6.10
1 zsák köleskása	10.16
1 zsák burgonya	1.50
100 kgr. szalonna	58 61 64.
100 „ háj	58 61 64.

— Husárak megállapítva s bejelentve 1882. jan. 11-től 1882. jan. 18-ig következők: 44 kr. Magyar Gabornál dedó-utca 125., sz. a. Rác Györgynél czelegled-utca 2599., Ró- zsászár 6-ik sz. a., csapó-ut-eca 10, sz. a. 48 kr. Magyar Gabornál piac 1-8 székben, Sze- ntesi Istvánnál piac 2-ik székben Nagy Józsefnél piac 3-dik székben — s végre az 1-8 kóser székben a piaczon. — Minden többi be- jelentett meszárszekben pedig 46 kr. Deb- reczen, 1882. jan. 10-én. Debreczen város kapitányi hivatala.

Kőbányai sertésüzlet. A sertéskereskedelmi csarnok távirati jelentése. Budapest Kőbánya, jan. 9.

Az üzlet változatlan. — Magyar öreg nehéz 57 forint, fiatal nehéz 58¹/₂—60, közép 58—58¹/₂. — Szedett közép 54¹/₂—56, könnyű 53¹/₂—54¹/₂. — Romániai bakonyi nehéz — átmeneti, közép 57—58 kr átmeneti, könnyű 55¹/₂—56 kr átmeneti. Eredeti nehéz 52—53 kr átmeneti, — könnyű 51—52 kr átmeneti. — Szerbiai közép 57—58 kr átmeneti, — könnyű 54—55 kr átmeneti. Az árak páronkint 45 kiló és 4 száza- lek levonással kilogrammonkint értendők. Romániai és szerbiai sertészeknél, melyek mint átmenetiek adattak el, a vevőknek páronkint 4 arany frt vám fejében terítették meg.

Legujabb. A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. (A Magyar távirati iroda eredeti sürgönyel.) Budapest, január 11. (Érk. d. u. 2 ó.) A képviselőházban a pénzügyér bejertesztette a kölajadó felelemese és asványolaj megadóza- tása, az igazságügyér pedig a gyámsági tör- vény módosítását, az uszora és káros hitelgy- letelekről szóló javaslatokat.

Bukarest, jan. 11. (Érk. d. u. 2 ó.) Ro- maniában lendületet vett a zsidók elleni iz- gatás; a kormány óvatossági intézkedéseket tett. —

Kassa, jan. 11. (Érk. d. u. 2 ó.) Kassa- Abauj-Tornamegyék egyesítése végrehajtott.

London, jan. 11. (Érk. d. u. 2 ó.) El- lenzéki lapok vadolják Gladstonét, hogy kész szolgálja Gambettának; a whig lapok félnek, hogy Bismarck bonyodalmat idéz elő külföl- dön, az utóbbi állámcsin leleplezésére.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

4. Bérlet. Csütörtök január 12-én: 17. szám.

Miss Lazo fellépte.

Es

Fiam nagyon ostoba.

Vigjáték 3 felv.

Felelős szerkesztő: Vártes Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Kiadó: Kútaal Imre.

